

Pere Josep Palou i Mas

Un malson de bon de veres

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2015

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2015-G-R-00XX-0091

© del text: Pere Josep Palou i Mas

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2015

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Pere Josep Palou i Mas

Un malson de bon de veres

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2015

PERE JOSEP PALOU I MAS

Nasqué el 6 de maig de 1955, de pare costitxer i mare lloretenca (de Lloret de Mar). Visqué als Hostalets den Canyelles, a Ciutat, fins que anà a estudiar a Barcelona la carrera de Física, que acabà l'any 1977. Es casà i l'any 1982 anà amb la seva dona a viure a Esporles, on han passat més de mitja vida, amb dos fills i, actualment, dues cusses molt muntanyenques. Es dedica a l'ensenyament de les ciències des de l'any 1978, i actualment treballa a l'IES Politècnic i és professor associat de la UIB. L'afició apassionada per la literatura l'ha fet lector empedreït i escriptoretxo a hores perdudes. Té alguns premis literaris, entre ells dues Roses de la Pau de narrativa breu i ara aquest de glosat, molt relacionat amb la marea verda en defensa de l'educació pública, de qualitat i en català. Fa poc va guanyar el premi de novel·la satírica Jaume Maspons, de Granollers, amb una novel·la titulada *Democràcia Absoluta*, que és una crònica amb clau de paròdia realista dels primers anys de govern d'aquests personatges a qui va dedicat el glosat *Un malson de bon de veres*.

De salut moderadament delicada, després de passar per una cirurgia d'hèrnia discal i una altra a cor obert, és un gran amant de la muntanya, del senderisme i de l'excursionisme (però no del muntanyisme de risc), ha fet el Camí Francès de Sant Jaume tres vegades, amb la seva parella, i altres petites vari-

ants (petites variants del camí, no de la parella).

Escolta amb plaer música de totes les èpoques, canta amb veu de baix en el Cor d'Esporles, i forma part de dos grups de teatre no professional al seu poble: *Això no té nom* i *Malspapers*.

Ha estat president de la delegació de l'Obra Cultural Balear a Esporles des de la seva fundació.

Encara no jubilat, viu amb expectació els canvis socials i polítics que es produeixen cada dia, molt més interessants que els avenços tecnològics que ens tenen enganxats a tants dispositius electrònics de butxaca. Creu que la vida té més coses bones que dolentes, i opina fermament que és immoral qualsevol acció que, per aconseguir algun avantatge personal, deteriori o faci perdre qualitat a la vida dels altres.

El glosat *Un malson de bon de veres*, de Pere Josep Palou i Mas fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau al XXXVII Premi Llorenç «Móra» de Poesia Popular (Glosat) dels Premis Castelltix 2015. En foren jurats Pere Fullana Puigserver, Pere Mulet Cerdà i Antoni Vidal Ferrando.

Un malson de bon de veres

Han trepitjat la cultura
però aquesta ha resistit.
El poble ja ha decidit
que aquesta legislatura
reblida de podridura
l'hem de matar sense por.
Hi posarem tot el cor,
el cervell i la memòria.
Hem de canviar la història
i cantar amb un altre to.

No volem més Estarelles
ni terrossos al govern.
Cap foraster m'és extern
si no s'ajunta als gonelles.
Sé cert que totes aquelles
persones que tenen seny
en veure un poble que empeny
s'hi enllaçaran sense dubtes
i ajudaran que els corruptes
sentin que allò se'ls estreny.

No sols corrompen riqueses:
la ignorància també és greu.
Roba a la gent el que és seu
el que ordena insensateses
armat amb unes preteses
majories absolutes.
Fa mal el que va de putes
i paga amb doblers de tots;
però qui falseja els mots
també té les mans ben brutes.

L'oceà verd s'ha calmat
però és gran i poderós.
Un present tan espantós
fa que estigui preparat
per emprendre amb dignitat
la nova etapa de lluita.
Quan la cosa sigui cuita
els que ara fan por a la gent
hauran de partir corrent:
estaran fets una truita.

La llei de símbols, sa Moma,
un nin no sap espanyol...
Aquesta curtesa em dol.
No sé si n'hem de fer broma.
Tenc una amiga molt poma
i no diu tants de disbarats!
Quan els veig encarcerats
gaudint de la seva estampa
sent una casta de rampa...
i pens que són uns malnats.

Amb un Bosch ho intentaren
però el trobaren espès.
Per fer-ho més compromès
uns Camps tot d'una sembraren
però molts els trepitjaren
perquè feien riure fort.
I volgueren provar sort
fent córrer una torrentera:
una cofoia Riera
que ja va entrar amb el peu tort.

Tot el que han fet ha estat nosa.
Lleis i ordres sense cos.
En el lleu jo no hi trob os,
però els faig aquesta glosa
perquè no havia vist cosa
tan execrable com ells.
Ja no som uns passarells.
Ja no ens deixam enganar.
Aquests mai no han de tornar.
I tampoc els seus cadells!

D'aquí poc temps ho veurem.
Hi ha molt per decidir;
(i algú encara ha d'aclarir
si *podemos* o podem).
No hi és de més que pensem
i tenguem molta mà esquerra;
només es guanya una guerra
si perden una batalla
la resistència no ens falla
i tenim els peus en terra.

